

РЕШЕНИЕ

№ 10881

гр. София, 19.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **1650** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 24в, ал. 19 и чл. 26, ал. 11 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на С. Б. /S. В./, гражданин на У., чрез адвокат Р. Д., срещу Отказ рег. № 5364р-2971/04.02.2025г. на Директора на Дирекция „Миграция“ – МВР за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се твърди, че същият е постановен в противоречие с административнопроизводствените правила и материалния закон, както и при несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят твърди, че не е бил уведомен за предстоящото подлагане на удостоверение му за раждане на криминалистични изследвания, както и че не му е била предоставена възможност да даде предварителни обяснения във връзка с възникналите у длъжностните лица съмнения относно документа, нито е присъствал при извършването на експертизата. Изтъква още, че в оспорения акт не е конкретизирано кое от основанията по чл. 26, ал. 9 от ЗЧРБ е послужило като правно основание за постановяване на отказа. Прави искане за отмяна на обжалвания отказ и претендира присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Д., която моли съда да отмени обжалвания акт по изложените в жалбата съображения. Претендира сторените съдебни разноски по списък. В писмени бележки, депозирани, излага подробни съображения за основателността на жалбата.

Ответникът – Директорът на дирекция "Миграция" в МВР, се представлява от юрк. Ч., който моли съда да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 63-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

На 26.02.2024г. Б. С. /В. S./, гражданин на У., е подал до Дирекция „Миграция“ – МВР, заявление рег. № Г-624, за предоставяне на право на постоянно пребиваване на чужденец в Република България, на основание чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, съгласно който разрешение за постоянно пребиваване могат да получат чужденците от български произход. Не се спори, че към заявлението са били приложени документи, съгласно чл. 34, ал. 1 от ППЗЧРБ.

В изпълнение на изискването на чл. 34, ал. 3 от ЗЧРБ е представено удостоверение за раждане на С. В. Б., видно от което баща му е от български произход.

С писмо рег. № 8121р-6132/25.03.2024г. главният секретар на МВР е уведомил директора на Дирекция „Миграция“ МВР, че във връзка със зачестилите случаи на представяне на неистински и подправени документи, удостоверяващи български произход пред Министерството на правосъдието за получаване на българско гражданство е установено, че част от тях са използвани от чужденци и за получаване на разрешение за постоянно пребиваване в Република България. С цел недопускане използването на подправени документи, удостоверяващи български произход, да послужат за целите на производството за получаване на постоянно пребиваване, е указано на чужденците да се изискват оригинали на тези документи и при възникнали основателни съмнения оригиналите на приложените документи да се изпращат на Националния институт по криминалистика (Н.) в МВР и базовите научно-технически лаборатории към ОД МВР за извършване на експертни изследвания на документите. В писмото е указано удостоверение за раждане в оригинал да се изисква единствено от тези чужденци, на които в същото е изписано, че имат възходящ българин, а в останалите случаи да се прилага установената практика за установяване на произхода чрез Изпълнителната агенция за българите в чужбина (ИАБЧ).

Във връзка с осъществяването на контрол по спазването на условията и реда за пребиваване на чужденци на територията на Република България, в изпълнение на чл. 30, ал. 1, т. 6 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и на разпоредителното писмо на главния секретар на МВР с рег. № 8121р-6132/25.03.2024г., е изискано да се представи и оригиналът на приложеното към заявлението удостоверение за раждане серия II-AB № 541728. Такъв не е представен, като по данни на лицето, оригиналът на горесцитираното удостоверение за раждане е представен в дирекция „Българско гражданство“ при Министерство на правосъдието /МП/, по повод кандидатстването на Б. С. за придобиване на българско гражданство на основание български произход.

В тази връзка е проведена кореспонденция между двете ведомства предвид възникналата необходимост от потвърждаване автентичността на оригинала на удостоверение за раждане серия II-AB № 541728. Изготвено е писмо рег. № 536400-94472/16.11.2024г. до дирекция „Българско гражданство“ – МП с искане за предоставяне на информацията относно резултатите от извършваните проверки на документа.

В отговор е постъпило писмо рег. № 97-00-3985#1/26.11.2024г., по описа на Министерство на правосъдието и рег. № 536400-98963/29.11.2024г. по описа на дирекция „Миграция“ – МВР. В резултат от изследването е постъпила Експертна справка № 25/Д.-6 от 07.01.2025г., изготвена от Националния институт по криминалистика /Н./ при МВР, видно от която е установено, че върху представения оригинал на удостоверение за раждане на С. В. Б., серия II-AB № 541728 „в представения вид е подправено“. Върху документа „са установени следи от химическо третиране по цялата площ, с цел отстраняване/разваряне на шрихите от първоначално нанесената ръкописна информация и нанасяне впоследствие на „нова“ ръкописна информация в представения вид, т. е.

Свидетелството е подправено“.

Като се е позовал на заключението в справката, на основание чл. 26, ал. 9 от ЗЧРБ, с отказ рег. № 5364р-2971/04.02.2025г. директорът на Дирекция „Миграция“ при МВР е отказал представяне на право на постоянно пребиваване в Република България на Б. С. /В. С./.

В хода на съдебното производство е допуснато, изслушано и прието заключение на съдебно-техническа експертиза на документ, чиято задача е била да установи дали представеното свидетелство за раждане на Б. С. Серия II-AB № 541728, приложено по преписката за придобиване на българско гражданство № 2151/2024г. е оригинално, или подправено. Вещото лице е отговорило изчерпателно на поставените въпроси. Посочени са методите, по които е извършено изследването. Заключение е, че в оригинала на изследвания документ има данни за нанесени подправки. Бланката е оригинална. Заличени са първоначално нанесените персонални данни и са нанесени нови.

Съдът кредитира заключението като компетентно, мотивирано и съответстващо на събраните в хода на производството доказателства.

Административен Съд С. – град, I отделение, 63-ти състав, след повторна служебна преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният отказ е връчен на С. Б. на 10.02.2025г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 13.02.2025г. (вх. № УРИ 536400-14908), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбоподателят е активно легитимиран, за същия е налице правен интерес от оспорване на административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество тя е неоснователна.

Обжалваният отказ е издаден от директора на Дирекция „Миграция“ при Министерството на вътрешните работи, компетентния орган да издава или отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване съгласно чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ.

Отказът е издаден и в предвидената от закона писма форма. Изпълнено е изискването на чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ за неговото мотивиране. В мотивите на акта са изложени фактическите обстоятелства, които обосновават съдържанието на разпореденото волеизявление по чл. 26 ал. 9 от ЗЧРБ. В мотивите на заповедта директорът на Дирекция „Миграция“ се е позовал и на изпратената Експертна справка № 25/Д.-6 от 07.01.2025г. и заключението в нея, както и на разпоредителното писмо на главния секретар на МВР с рег. № 8121р-6132/25.03.2024г., въз основа на което е изискано удостоверение за раждане в оригинал. В това писмо подобно са описани основанията, на които е разпоредено да се извърши проверка на приложеното удостоверение за раждане. Жалбоподателят е от У., в удостоверението му за раждане е посочен възходящ - баща от български произход, и именно с оглед зачестилите случаи на представяне на неистински и преправени удостоверения за раждане от тази страна е изискан оригинал и е извършена и експертна проверка. По изложените съображения неоснователни са твърденията в жалбата за липса на мотиви.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. Видно от доказателствата по делото, административният орган е издал акта си, след като е изяснил фактите и относимите обстоятелства от значение за случая. Неоснователни са доводите в жалбата, че жалбоподателят не е бил поканен да даде допълнителни обяснения по документа, доколкото за административния орган не съществува такова задължение. В случай, че жалбоподателят разполага с доказателства, оборващи заключението на експертизата, извършена в хода на

административното производство, той е имал възможност да ги представи включително и пред настоящата инстанция.

Оспореният акт е и материално законосъобразен.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 9 ЗЧРБ се отказва издаването на разрешение за пребиваване, когато представените документи са неистински или подправени. Нормата е императивна и при установяване на някоя от посочените в нея предпоставки административният орган действа при условията на обвързана компетентност, без да разполага с възможност за преценка относно целесъобразността на отказа. В случая от заключението в изготвената експертна справка се установява, че представеното свидетелство за раждане е подправено. Приетото заключение на допуснатата в хода съдебното производство техническа експертиза безусловно потвърди извършването на преправки в удостоверение за раждане Серия II-AB № 541728, издадено на името на С. Б., т.е. за да установи българския си оспорващият е използвал неистински документ. След като е установено, че представеното свидетелство за раждане е подправено, то законосъобразно, на основание чл. 26, ал. 9 ЗЧРБ, е отказано предоставяне на право на постоянно пребиваване на чужденеца. В този смисъл е и актуалната съдебна практика, обективирана в: Решение № 12519 от 05.12.2025г. по адм. д. № 7290/2025г., IV отд. на ВАС, Решение № 1000 от 29.01.2026г. по адм. д. № 8767/2025 Г., IV отд. на ВАС и др.

Неоснователни са изложените жалбата доводи за допуснати нарушения при възлагане изработване на експертиза в административното производство. Съгласно разпоредбата на чл. 39 АПК фактите и обстоятелствата се установяват чрез обяснения, декларации на страните или на техни представители, сведения, писмени и веществени доказателствени средства, заключения на вещи лица и други средства, които не са забранени със закон, освен ако специален закон предписва доказването на някои факти и обстоятелства да се извърши и с други средства. Не се допускат доказателствени средства, които не са събрани или изготвени при условията и по реда, предвидени в този кодекс, или по реда, предвиден в специалните закони. Необходимостта от възлагането на експертиза произтича от задължението на административния орган да изясни пълно и всеобхватно фактическите обстоятелства, които са от значение за случая съобразно заложеното изискване в разпоредбата на чл. 35 от АПК Назначаването на експертиза става по установения в чл. 49 и сл. от АПК ред. В случая с оглед доказателствата по делото, в частност изложеното в писмо с рег. № 5364р-18552/29.07.2024г. на Началник отдел ЗМБГ, че са зачестили случаите на представяне на неистински документи удостоверяващи българският произход пред дирекция "Миграция" МВР е наложило възлагането на извършване на техническа експертиза, с оглед правилното процедиране на депозирано от жалбоподателя заявление за предоставяне на право на постоянно пребиваване на чужденец в Р.България. Същата коректно е възложена и правилно ценена от административния орган, отделно тук е мястото да се посочи, че дори и да е нарушена процедурата по назначаване, представеното заключение има характер на официален документ и е самостоятелно доказателствено средство.

Неоснователни са и доводите на жалбоподателя, че не му е била предоставена възможност за предоставяне на друг документ, удостоверяващ българския му произход, както и че е налице нарушение на чл. 35, ал. 2 от ППЗЧРБ. В настоящият случай, чужденецът е подал заявление за предоставяне на право за постоянно пребиваване на чужденец в Република България, към което е приложил изискуемите се документи, като в това число и акт за раждане. Следователно след като заявителят е избрал да представи удостоверение за раждане, то няма основание органът да изисква служебна справка или удостоверение за български произход на чужденеца.

В хипотезата на чл. 26, ал. 9 ЗЧРБ административният орган действа в условията на обвързана компетентност и за него не съществува възможност да установява по друг начин фактите,

установени в подправените документи. В заключение следва да се приеме, че събраните по делото безспорни доказателства са достатъчни, за да обосноват наличие на предпоставките по чл. 26, ал. 9 ЗЧРБ за постановяване на процесния отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България на С. Б..

Оспорваният отказ е издадена и в съответствие с целта на закона - да не се допускат до територията на страната чужденци, които не спазват установения в страната правен ред и не отговарят на изискванията на закона.

По изложените съображения оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в установената форма, при спазване на процесуалните и материалните правила по издаването му и е съобразен с целта на закона, поради което подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи. На основание чл. 78, ал. 8 ГПК във вр.с чл. 144 АПК и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във вр.с чл. 37 от Закона за правната помощ, в полза на ответника следва се да присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер – 102,25 евро , равняващи се на 200 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 63-ти състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Б. /S. В./, гражданин на У., срещу Отказ рег. № 5364р-2971/04.02.2025г. на Директора на Дирекция „Миграция“ – МВР за предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България.

ОСЪЖДА С. Б. /S. В./, гражданин на У., да заплати на Дирекция „Миграция“ – МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,25 (сто и две евро и 25 евроцента) евро, равняващи се на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: